

Nyt fra Genealogiens og Personalhistoriens Verden.

I det sidste — 6te — Hæfte af »Dansk historisk Fællesforenings Meddelelser« har Forfatteren, Hr. Eiler Nystrom givet en — naar Hensyn tages til den indskrænkede Plads — god og fyldig Vejledning til hvilke Kilder man skal søge for at drive personalhistoriske Studier. — Det maa kun beklages, at Forfatteren i sin Optakt egentlig afskrækker enhver, der ikke tilhører en berømt historisk Slægt fra at befatte sig med sin Slægtshistorie, og nærmest betegner saadant som »overflødig Vigtigmageri«, skønt hans Artikel dog af Fællesforeningen var tænkt at skulle tilskynde Borger og Bonde rundt om i Danmark til at syse med sin Slægts Historie.

Det paagældende Hæfte af Meddelelserne med Artiklen kan iøvrigt erholdes gratis af vort Samfunds Medlemmer ved Henvendelse, bilagt med Svarporte, til Redaktøren.

Det for kort Tid siden udkomne 23de Bind af »Genealogisches Handbuch bürgerlicher Familien« udgør atter et nyt — det 4de — Bind af »Hamburger Geschlechterbuch«. Det er smukt udstyret med Billeder og Vaaben og viser paany den store Interesse de Hamborgske Patricierfamilier har for deres Slægt. — Blandt de mange Familier som er optagne i Bindet kan nævnes Kellinghusen, Schröder, Sieveking, Stemann og Willink, og i Personregistret over Indgiftede vil den danske Genealog atter og atter finde Navne, som har Interesse for ham.

I 22de Bind af samme Værk, der er udkommen i 1912, findes bl. a. Stamtavle over den slesvigske Familie Jebens.

Undertiden kan man efterspore de mærkeligste Former for Familienavnes Oprindelse, og Præsterne vare i gamle Dage ret suveræne paa dette Punkt. — Som Exempel kan nævnes, at to Børn, der i 1677, uafhængige af hinanden, fandtes udsatte i Kurve i Jena, døbttes henholdsvis Elisabeth Korbin og Johann Korb.

Da Byen Goldau i Schweiz i Aaret 1806 odelagdes ved et Bjergskred, fandtes paa Vierwaldstädter Søen en Vugge svømmende, hvori laa et nyfødt Barn. Da der lige var født 3 Børn i Byen var det umuligt at konstatere, hvem Barnet tilhørte, og det blev derfor døbt med Navnet »Zur Wiegen« og opdraget paa Statens Bekostning.

Iøvrigt er det i det italienske Schweiz almindelig Skik at et udenfor Ægteskab født Barn faar Moderens F o r n a v n som Familienavn. — Herfra stammer de der hyppigt optrædende absolute Fornavne som Familienavne.

I Aaret 1911 udsendte Direktøren for Kunstindustrimusæet i Flensborg, Dr. Ernst Sauer mann for første Gang »S ch l e s w i g - h o l s t e i n i s c h e r K u n s t k a l e n d e r«. — Denne Kalender, der sikkert er ret ukendt herhjemme og, for de første Aarganges Vedkommende, allerede sjælden, frembyder for Kunsthistorikeren, Arkitekten og ogsaa for Personalhistorikeren stor Interesse. — Den indeholder en Rigdom af fortrinlig udførte Billeder og Artikler, som stadig bevæger sig paa det historiske Omraade. — Jeg skal

særlig fremhæve Artiklerne: »Ueber unsere Denkmåler und ihre Inschriften« af Professor Dr. Justus Brinckmann i Hamborg, (Aargang 1911), »Kultur und Adel in Schleswig-Holstein während des 18. Jahrhunderts« af Paul v. Hedemann-Heespen (1912) med mange interessante Portrætter fra Herresæderne i Slesvig og Holsten af Medlemmer af den slesvigske og holstenske Adel; en Stamtavle, der viser Slægtskabet mellem Reventlowerne og Schimmelmannerne (1912); »Die Medaillen Schleswig-Holsteins« af Professor, Dr. Kirmis i Neumünster (1912); »Die historische Landeshalle für Schleswig-Holstein in Kiel« af Georg Hoffmann (1913), »Zur Hebung der Friedhofkunst« af Professor Emil Högg (1913) og Friedrich v. Reventlou af Reimer Hansen (1913).

I Halle har Hr. August Hættler begyndt i Hæfter at udsende et Værk: »H a n d b u c h f ü r F a m i l i e n g e s c h i c h t s f o r s c h e r.« — Indholdet skal nærmest være en i fyldig Form fremtrædende Veiviser over alle personalhistoriske og genealogiske Forskere, Foreninger, Tidsskrifter etc. — Af det hidtil udkomne 1ste Hæfte er det selvfølgelig umuligt at slutte sig til Værkets Brugbarhed; men holder det, hvad dette Hæfte lover, vil Værket sikkert kunne blive til god Nytte ogsaa for den danske personalhistoriske Forsker.

Ofte staar Historieforskeren raadløs overfor et Dokument, som er fuldstændig ulæseligt, fordi Tiden har bleget Skriften.

Jeg skal nedenfor angive et let anvendeligt Middel, der er uskadeligt, og som kan gøre selv den blegeste Skrift læselig igen.

Ca. en Liter Galæbler overhældes med Vand, saa Vandet lige dækker Galæblerne og koges derpaa stærk af; i dette Afkog dypper man en ganske fin blød Haarpensel og bestryger den ulæselige Skrift dermed. Nogle Timer senere vil Skriften antage en god sort Farve.

Drejer det sig om Protokoller, maa man selvfølgelig lægge Trækpapier e. a. bagved de Blade, der skulle behandles.

P. H.